

тътъ нѣма смисълъ. Всичкитѣ ви идеали, всичко хубаво пропада, но най-послѣ слънцето у васъ изгрѣва, вие се подигате и казвате: има слънце въ живота, има смисълъ да се живѣе!

Казва се въ писанието: „Той заповѣда на слънцето да грѣе и на добритѣ, и на злитѣ.“ Мислите ли, че днешнитѣ мъчнотии, които съществуватъ въ свѣта, сж произволни? Ние казваме: Защо хората сж толкова жестоки? Азъ казвамъ: зашто майкитѣ сж толкова жестоки? Споредъ мене не трѣбва да се наказватъ дѣцата, а трѣбва да се наказватъ майкитѣ и бацитѣ, Азъ знаа единъ случай, който потвърдява тази идея. Единъ баща, отъ варненско нѣкъдѣ, отива да запише дѣтето си на училище. Дѣтето му било много сприхаво. Бащата казва на учителя: „Ще те моля, когато дѣтето ми се провини въ нѣщо, не го наказвай, но почакай, азъ отъ врѣме на врѣме ще идвамъ при тебе, да наложишъ това наказание върху менъ. Но ще бждешъ съ мене много строгъ, тъй, като учитель, нѣма да ме щадишъ. Колкото прѣчки се слѣдватъ на сина ми, ще ги наложишъ върху менъ.“ Послѣ се обръща къмъ сина си и му казва: „Синко, ще гледашъ да правишъ по-малко бели, за да освободишъ и моя гърбъ отъ удари.“

Ние, съврѣменнитѣ хора, разрѣшаваме въпроса, какъ трѣбва да се живѣе. Не трѣбва да разрѣшаваме въпроса, какъ трѣбва да се живѣе но какъ трѣбва да се раждаме. Ние трѣбва да разрѣшаваме въпроса, какви майки трѣбва да имаме, какви бащи трѣбва да имаме. Като говоря майки, азъ не разбирамъ „майка“ въ обикновения смисълъ на думата. Днесъ у всички културни хора, у всички европейски наро-